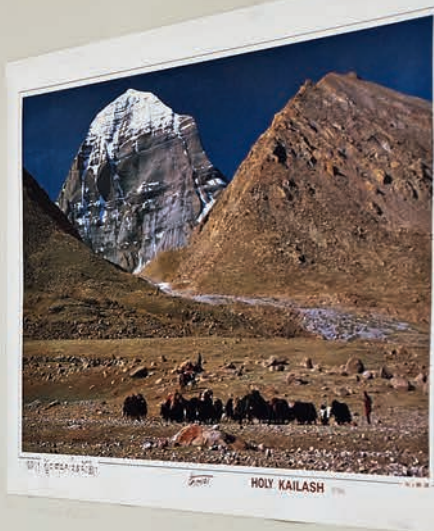
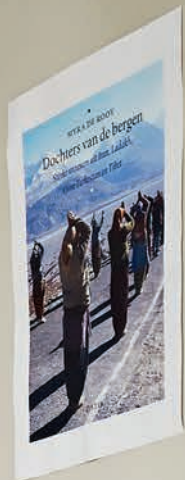

MIJN SCHUUR

Tekst: Nanda Raaphorst Foto: Jonathan Andrew

MIJN SCHUUR

MYRA DE ROOY (57) IS GEOLOGE, SCHRIJFSTER EN BERGBEKLIMSTER. OVER VIER VROUWEN UIT DE BERGEN SCHREEF ZE EEN INDRINGEND BOEK.

'Ik heb het bergbeklimmen en kamperen van huis uit meegekregen. In '84 ging ik voor het eerst v er weg, klimmen in Peru. Dat was tijdens mijn studie geologie. Na mijn afstuderen brak ik door een val uit een ijswand mijn enkel. Een baan als geologe lag niet voor de hand, maar kort daarop kreeg ik het aanbod als chauffeur op een busje naar Nepal mee te rijden. Het was liefde op het eerste gezicht, de combinatie van de bergen en de open, boeddhistische mensen. In 1988 keerde ik er terug, als deelnemer aan de eerste Nederlandse vrouwenexpeditie naar de Chamlang, een berg in de Nepalese Himalaya. In die tijd kwam  een op de dertien expeditieklimbers om. Ook vrienden van mij verongelukten, in de Alpen en de Himalaya. Mijn partner zette me na terugkomst voor het blok: ik moest voor hem of het expeditieklimmen kiezen. Het werd Hans. Na Hans' dood in 2000 ben ik naar de Kailash vertrokken, de heiligste berg in Tibet. De wantoestanden waaronder de Tibetanen leven, de onderdrukking door de Chinezen, ik vond het schrijnend. Weer terug in Nederland begon ik te werken voor International Campaign Tibet. Door te schrijven over mijn bergtochten en de mensen die ik ontmoet, hoop ik te kunnen bijdragen aan minder onrecht. Mijn nieuwste boek, *Dochters van de bergen, Sterke vrouwen uit Iran, Ladakh, Oost Turkestan en Tibet*, gaat over vier vrouwen die zich met gevaar voor eigen leven inzetten voor de mensenrechten. Acht keer trok ik door Tibet, twaalf keer was ik in Ladakh. In je eentje ervaar je de natuur het meest intens. Ik weet het, als vrouw, alleen, in de bergen houdt een risico in. Maar ik zoek het gevaar niet op. In mijn eentje een gletsjer oversteken, doe ik niet. En als het te donker is om verder te trekken, schuif ik mijn bivakzak in. Wat je op de foto ziet - klimspullen, een bivakuitrusting, sneeuwschoenen, wrijvingsschoentjes, kampeerspullen - is maar een deel van mijn bergsportmateriaal, de rest van de kast zit ook vol. Stenen verzamelen doe ik niet meer. Wel hoofdedkels. Er hangen erbij uit Ladakh, Tibet, Nepal en Oezbekistan. Ik koop ze niet in de winkel, maar rechtstreeks van de drager. Op eentje na dan. Die hoed in mijn linkerhand. Dat is een monnikshoed. Om daar een monnik om te vragen, vond ik een beetje te ver gaan.' ◉

Meer over Myra en de boeken die zij publiceerde op www.myraderooy.nl.

OOK EEN SCHUUR, ZOLDER OF GARAGE VOL VERHALEN? MAIL NAAR: [OPPAD@ANWB.NL](mailto:oppad@anwb.nl) O.V.V. 'MIJN SCHUUR'.